

Agga feik nisuggused kaubad peowad
Robtust sama kinnitud. Ja teist wiisi ei
wõi tallopoeg mitte ihhalda, et Maad
temma on.

Ei olle hmo melegi tulnud muudsuggust
mõttelda, ütles üks wanna perremees, kes
sedda kulis; sest wäme allati, kuida Perre-
piddajad ka-uwad ja tullewad — ikka ma
jääb Moisa pärrast. Lodama sepär-
rast agga Jummal peäle, ja katsume tem-
ma Sanna möda ellada, et tullew Geisus
meid wallatumaks ei te, ja wallatus ei
petta õnne meie käest. Tulgo siis mis tah-
tes: igga Moisawannem jättab hea melega
omma maad, tõ ja maks wasto, meie kät-
te, lapsesi lapseni, ja meie ellame priiskeste,
feik Sionima tallopoiad, kui ühhe walla
Mehhed, igga Moisawannemat austades,
nago ellaksime temma al.

Nisuggused motted ja sannad sikusid en-
namiste iggaühhe Sionima-tallopoia süd-
dames ja suus, ja feik wotsid tassasse wai-
moga mis piddi tulles. Ning, kui aeg

kätte weres, et se, mis nende uks Geisus-
seks olli seätud, Würsti ennese nimme alla-
kirjotamisega sai kulumud, õnnistas igga-
mees omma Würsti ja omma Moisawan-
nemat, ja wandus isseenneses Jummal
nimme jures, igga Ülemale õigust teha
kelle al temma eddespiddised ellokäimised
tulesid ollema. Ja nemmad, needsammad
Sionima tallopoiad piddasid ka sedda kui
Mehhed, ja rõmustasid omma Würsti
meelt nenda, et ta mitte nende põlwe tõst-
mist ei kahhetend; — ning ellasid sest aias-
t nende käskude järrel mis nende ja Moisa-
wannematte wahhele wastastikko jubhata-
missesks ollid seätud, nisugguses ühhomeelses
nouus, et feik Sionima Rahwa ellamisse
wiis parremaks jäi.

